Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

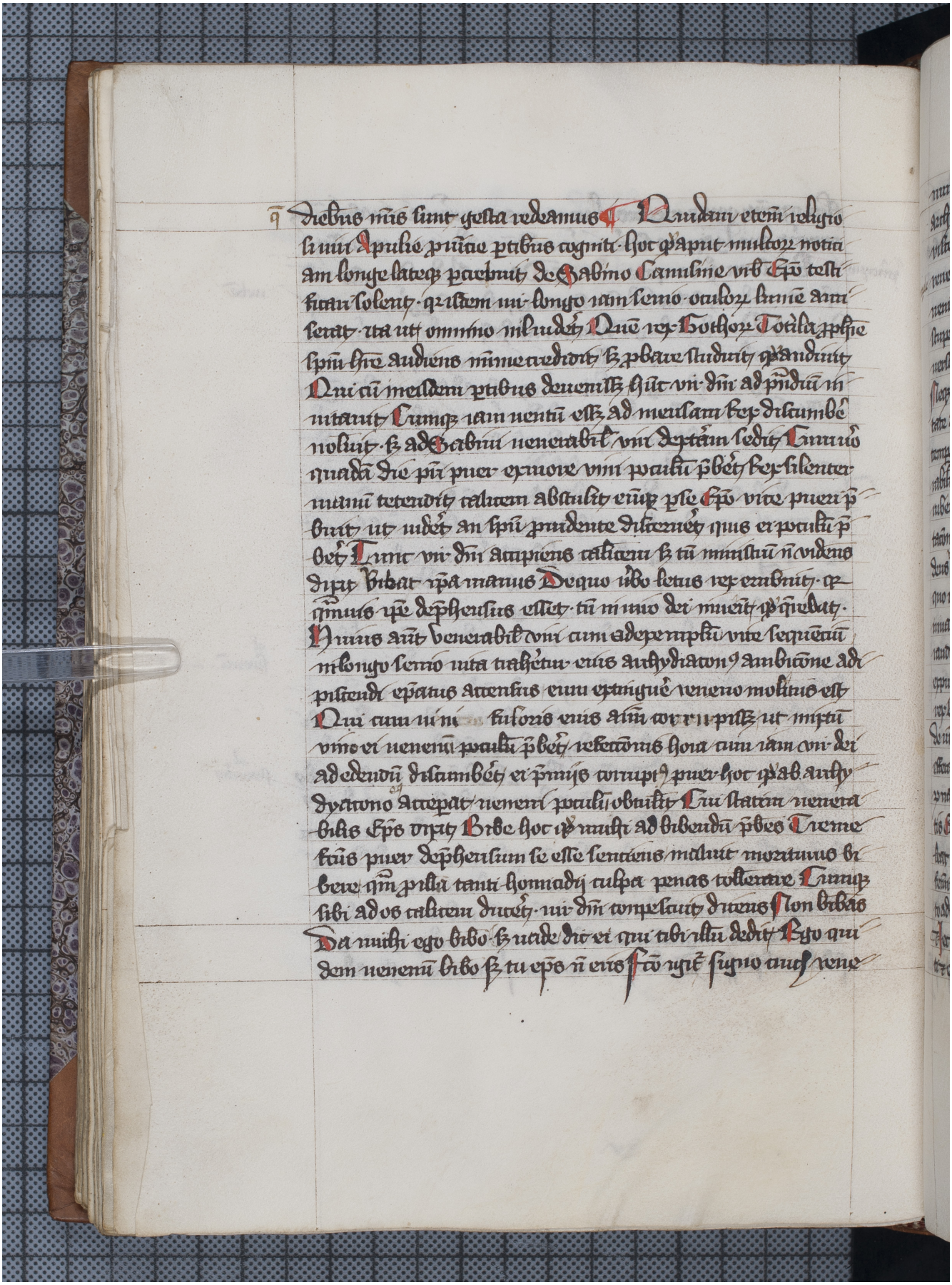

¶ Diebus nostris simul gesta videamus ¶ Quidam etenim religiosi viri Apulie provincie populis cognitus hoc quod apud multos notissimum longe latoque patuit de Sabino Canusine urbis episcopo testificari solent. qui iam in longissima senio constitutus omne lumen amiserat. ita ut omnino nil videret. Quem rex Gothorum Totila ipsius spiritum hinc audiens minime credidit. et probare studuit quandinam. Qui cum memoratis populis devenisset hic vir dei ad predium ire iussit. Cumque iam venturus esset ad mensam regis discumbere noluit. et ad Gerbinum venerabilem virum deputatum sedit. Cumque quadam die puer ex more vinum poculis presbiteri silenter minime tetendit calicem abstulit eique plene episcopo vice puer presbiteri ut videret an spiritu prudente discernere posset quis ei poculum presbiteri. Tunc vir dei accipiens calicem et tui ministerii non videns dixit bibat ipse manus. Deque libo letus ipse exhibuit. et quamvis ipse deprehensus esset. tui in nullo deo muneris quidquid. Nunquam autem venerabilis domini cum adeo repletus vite sequentium longissimo senio iuxta tabescere eius archydiaconi ambitione adipiscendi episcopatus attentius eum extinguere veneno molitus est. Qui cum in [illegible] filiorum eius aliquo [illegible] prius ut impetum vino ei venenum poculis presbiteri referentibus hora cum iam cum dei adedendum discumbere et primus corruptus puer hoc quod archydiacono accepit venenum poculis obtulit. Cui statim venerabilis episcopus dixit. Bibe hoc quod mihi ad bibendum presbiteri. Timens filius puer deprehensum se esse sentiens maluit mortuus bibere quam prius tanti hominis culpa penas tollerare. Cumque sibi ad os calicem duceret. iuvenem dominum compellavit dicens. Non bibas. Da mihi ego bibo. et ecce dic ei qui tibi istum dedit. Ego quidem venenum bibo. et tu episcopus non eris. Sed cum ipse supervenisse